

ZORAN JAEGER Organizator 20 jazz festivala u Malom Lošinjju čiji je počasni građanin

Sunce, more i dobar jazz

Festival je održan u posljednjem srpanjskom tjednu - gostovanjima austrijskog hammond-orguljaša Raphaela Wressniga, hrvatskog klavijaturista Tihomira »Popa« Asanovića te rumunjskog multiinstrumentalista Mariusa Prede

**Napisao i snimio
Bojan PURIĆ**

Priredbe zasnovane prvenstveno na entuzijazmu, bez orijentacije na dobit, žive ili vrlo kratko ili postanu tradicionalne, izdržljivije od komercijalnih događaja. U ove druge, »žilave«, ubraja se Jazz festival u Malom Lošinjju, čiji je idejni začetnik Zoran Jaeger »Jex«, jazz gitarist iz Zagreba, od mladih dana i protijekom vremena sve čvršće vezan s Lošinjem. Razgovaramo povodom dvadesetog izdanja festivala koje je održano u posljednjem srpanjskom tjednu - gostovanjima austrijskog hammond-orguljaša Raphaela Wressniga, hrvatskog klavijaturista Tihomira »Popa« Asanovića te rumunjskog multiinstrumentalista Mariusa Prede, svakoga sa svojim pratećim sastavima, s tim da je prva večer održana na glavnom gradskom trgu bez naplate ulaznica, a preostale dvije u ljetnom kinu, s ulaznicama po cijeni od deset eura.

Raznoliko i zanimljivo

Kakvi su dojmovi s ovogodišnjeg festivala?

- Bilo je lijepo, raznoliko,

zanimljivo. Osjetio sam dobre povratne informacije i mislim da je ovogodišnji festival prilično uspio. Od dvije večeri u ljetnom kinu, više je publike bilo na Asanovićeve koncertu, što nije čudno jer je on ipak poznatije ime od Prede, koji bi, da je nastup bio za tri-četiri godine, mogao napuniti gledalište jer upravo gradi svjetsku karijeru.

S financijske strane, koliko toga »pokrivaju« ulaznice?

- Manje od pola proračuna festivala, ali zato imamo značajno pokroviteljstvo Ministarstva kulture i medija RH, Primorsko-goranske županije, Grada Malog Lošinja s Pučkim otvorenim učilištem, a od ove godine i pomoć Jadranske turizma koji nam je nakon dulje stanke »uletio« sa smještajem sudionika, što bi bila velika stavka da smo to morali riješiti iz vlastitoga

„Žao mi je što nisam uspio dovesti Boška Petrovića, pregovarali smo o njegovom dolasku, no, nažalost, on nas je napustio...“

proračuna. Program na trgu financirala je Turistička zajednica Lošinja, tako da sam uspio spojiti sve »pod kišobranom« festivala.

Vratimo se u prošlost - otkud ideja za festival?

- Dugo sam živio u Nizozemskoj i tamo svirao s prilično uspješnim bendovima. Često smo odlazili na turneje po karipskim otocima, gdje je veći i manji otoci imaju svoje jazz festivale. Ondje mi je sinulo; zašto to ne bismo mogli napraviti i kod nas? Vidio sam kako to funkcionira na Karibima - sunce, more i dobar jazz. Prvi moj festival bio je 2003. godine u Vodicanama, koji sam vodio prvih par godina, a 2005. godine održali smo prvi festival u Malom Lošinjju. Naravno, Karibi su financijski puno jači, kod njih dolaze bogati Amerikanci i svirao sam na festivalima na kojima su bile svjetske zvijezde, poput Georgea Bensona i drugih. Na našem, lošinjском festivalu gostovale su stvarno velike zvijezde - Josipa Lisac, Matija Dedić, Elvis Stanić, Zdenka Kovačiček, svi naši najrelevantniji jazz glazbenici. Vidjeli smo ovdje sve velike jazz glazbenike i pop glazbenike koji izvode jazz. Žao mi je što nisam uspio dovesti Boška Petrovića, pregovarali smo o njegovom dolasku, no nažalost, on nas je napustio... Od međunarodnih zvijezda, ovdje su bili Joseph Bowie (»Mr. Defunkt«), Saskia Laroo, Aladar Pege, Jim Mullen...

Festivalski anđeli

Kako je festival opstajao?

- Rijetko kad smo prodajom ulaznica uspijevali pokriti program. Ljudi vole razvikana imena, makar ona ne bila iz svijeta jaza. Najprodavnija koncertna večer bila je ona kada smo prodali 350 ulaznica za Dina Dvornika, s tim da je još stotinjak ljudi stajalo sa strane, natiskali su se kao sardine. Ne možemo reći da je on bio klasični jazz glazbenik, ali je svoj funk

repertoar adaptirao za jazz, npr. duljim solažama. Koliko znam, to nije samo rekord festivala nego i samog kina. Također su jako dobro prošli koncerti Zdenke Kovačiček (godine 2020., to je uslijed proglašene epidemije koronavirusa bio jedini koncert festivala - op.a.), Josipe Lisac i Massima Savića, prvenstveno kao medijskih zvijezda. To je uvijek povezano, ljudi slušaju medije. Dogadali su se i sjajni jazz koncerti s vrlo malo prodatih karata. Jazz je uvijek bio unjetnički žanr, pa ni pred polupraznom dvoranom izvedba nije trpila.

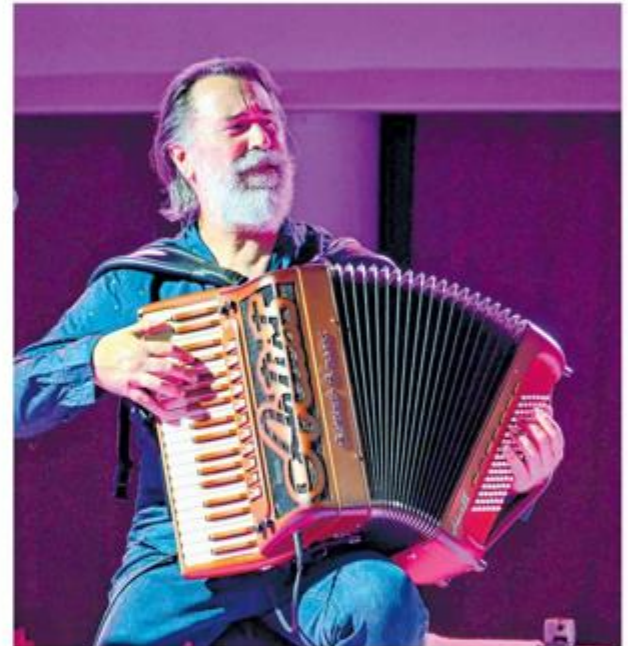
Imali ste i jedinstvene festivalske »anđele«?

- Naš »Čarobnjak«, Čazo (Čazim Mehmeti, izrađivač umjetnina od keramike, op.a.) je za prvih jedanaest festivala samoinicijativno izrađivao »anđele«, radove koji bi podsjećali na one koji su nastupali, i to za svakog pojedinog člana benda, čak i kada je došao Cubismo s devetoricom članova. Dino Dvornik svojeg »anđela« nije uzeo, ali smo ga pronašli par godina kasnije i uzeo ga je Ricardo Luque, kod njega je na sigurnom. Dvornik je tada bio u svojoj bucmastoj fazi i Čazo je morao iskoristiti više materijala, haha... I po tome muzičari pamte festival.

Koliko su sudjelovali lošinjski glazbenici?

- Nastupio je Emil Bišćan sa svojim bendom Rolin Humes, iako su oni više rhythm&blues. Zatim Stelio Spanjol »Stepa« sa svojim sjajnim projektom. Dogovaram se i s mladom pjevačicom Anom Verunica, nismo još našli termin,

„Rijetko kad smo prodajom ulaznica uspijevali pokriti program. Ljudi vole razvikana imena, makar ona ne bila iz svijeta jaza“



Elvis Stanić uvijek nailazi na dobar prijem kod lošinjске publike



Koncertom Zdenke Kovačiček festival je »preživio« kompliciranu 2020. godinu



Josipa Lisac, jedna od najuglednijih sudionica festivala



Zoran Jaeger »Jex«, alfa i omega festivala



Jaeger »drži leđa« Raphaelu Wressnigu na ovogodišnjem festivalu

ali ona je svakako potencijal i vjerujem da će nastupiti sljedećih godina. Možemo tu dodati i Ivanu Kindl, koja je nastupala dok je ljetovala na Lošinjju. I sam možda spadam u tu kategoriju, lošinjski sam zet i od prošle godine počasni građanin Lošinja. Prvi put sam bio na Lošinjju kao petnaestogodišnjak, jer je ovdje živio moj bratić. On mi je bio glavna veza s Lošinjem, pa sam dolazio ovamo, a zbog festivala sam dolazio sve intenzivnije i produžavao svoj boravak na otoku, što je rezultiralo mojim brakom s

Lošinjankom i »funkcijom« zeta.

Uvijek optimisti

Kakvi su planovi za iduću godinu?

- Nemamo još imena, iako, naravno, imam neke opcije. Suradujemo sa zadarskim festivalom koji ima približno iste dane održavanja kao mi, tako da nam svima bude jeftinije; podijelimo troškove putovanja gostiju iz inozemstva. Uvijek smo optimisti da će festival doseći nivo koji zaslužuje. Dvadeset godina je mnogo i uz Liburnijski festival, imamo najdulju tradiciju u ovoj regiji. Trudit ćemo se organizirati još mnogo zanimljivih programa i nadam se da će nas, kao ove godine, sve institucije poduprijeti u tome.

Isami nastupate na festivalu; tko su vam glazbeni uzori?

- To je jako teško reći. Dugo se bavim glazbom, a nikada nisam bio vezan za samo jedan žanr. Preslušao sam raznu glazbu, od rock'n'rolla do klasike. Mogu izdvojiti Milesa Davisa, Jimija Hendrixa, Jamesa Browna, grupe Police i The Beatles, Franka Sinatru, muziku velikih bendova... I danas slušam razno, ali i sve više volim mir i tišinu. Kada na Lošinjju gostuje netko od glazbenika koje poznajem, svakako ih dođem pozdraviti, iako ljeti obično imam mnogo posla, a i djeca utječu na moje slobodno vrijeme.